Alsólendva, 1911. XVI. évfolyam 21. szám. Vasárnap, május 21.

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

A nyíttér sora egy korona.

A tanitónő sorsa.

Irta: **Egy tanitónő.**

A falusi tanitónő sorsa nem a legrózsásabb, s hogy mennyire nem rózsás, azt csak mi tudjuk, tanitónők. Gyönyörü fiatalságát elszivja az iskola, amelynek négy szürke fala ugy áll őrt a kicsi tanitónő alakja körül, ahogyan a kanári madarat minden szabadságától megfosztja a kalitka. Uram Isten, mennyi álmatlan éjszaka és mennyi küzdés, nélkülözés után érhetjük el a minden tanitójelölt leghőbb vágyát, a diplomát, amely nem egyéb, mint egyik lépcsőfok ahhoz a kiábrándoláshoz, ami akkor éri a kicsi tanitónőt, mikor az első állásába megérkezik.

Ez az első állomás legtöbbször egy istenhátamögötti, sáros, piszkos falu, ahol a 18 éves kis tanitónő idegen, barátságtalan arcokat lát maga körül s ahol ő rajta kivül nincsen egyetlen civilizált ember. Az iskola maga többnyire rossz karban van, a lakás meg pláne nem embernek való, node a plebános ur, mint felettes hatóság, megigérte az iskola renoválását, mihelyt lesz erre pénz. Addig tehát várjon a kisasszony.

Kezdetét veszi a tanitás. A helyiség szük is, ugy, hogy a 130 növendék egymás hegyén-hátán van a „teremben." A bűz pedig olyan irtóztató, hogy csak hetek, hónapok mulva szokhatik hozzá az egészséges gyomor

Elismerés, erkölcsi jutalom, — ezek ismeretlen fogalmak a falusi tanitónők előtt, akikről szeretik feltételezni, hogy ambicióból, hivatásszeretetből végzik nehéz hivatásukat és megelégszenek munkájuk eredményével, de ugyanekkor megfeledkeznek arról, hogy csupán az ambicióból nem lehet megélni, a tanitónők többnyire a szegény leányok sorából kerülnek ki, akiknek abból a 35—40 forintból kell megélniök, amit alamizsnául havonta odadobnak nékik.

Az »Alsólendvai Hiradó« hasábjain is többször olvastam már a szigoru kritikát: itt meg itt a tanitó, vagy tanitónő nem magyarosit kellő erővel és eredménnyel. Tévedés ez! Járásunkban is van igen sok község, ahol százon felül vannak a tankötelesek és ezek mind egy tanterembe, egy tanitó vagy tanitónő keze alá járnak. Tessék most irást, olvasást, számtant, földrajzot stb. tanitani és — magyarositani! A tanitók és tanitónők, akik hamar megtanulják, hogy küzdésre vannak teremtve, mégis megfelelnek annak a szép és nemes hivatásnak, amit népnevelésnek neveznek. Ha lassan is jön az eredmény, de el nem maradhat; ha nem is jön jutalom, a mi ambiciónk nem lesz kevesebb, mert lassanlassan beletörődünk a sorsunkba és biztatjuk magunkat, hogy a mi napunk is kisüt valaha.

Szegény kicsi tanitónő, akit ugy zár be, ugy bástyáz el az élettől az iskola négy szürke fala, mint a dalos madarat a kalitka. Szegény kicsi tanitónő, akiről pompásan végződő szindarabokat és romantikus regényeket irtak, mennyivel más a ti életetek, mint a világ hiszi. Azt csak ilyenkor lehet sejteni, amikor kipattanik egy olyan eset, mint amit a napokban bocsajtottak világgá a lapok, hogy az igazgató-tanitó brutalitása elől a halálba akart menekülni egy szegény falusi tanitónő, s mikor felgyógyult: fegyelmit inditottak ellene és végül elcsapták. Tessék jól megérteni, nem azt a brutális igazgatót csapták el, aki csaknem a halálba kergette szegénykét, hanem a tanitónőt, mert azzal, hogy egy revolvergolyó által megváltatni akarta magát a földi szenvedésektől, a vallás ellen vétett. És a vallás és a felebaráti szeretet nevében kilökték az utcára a megkinzott, szegény tanitónőt.

És hány olyan község van széles e hazában, ahol a tanitónő fizetését olyan keservesen szolgáltatják ki, hogy a legjobban szeretne inkább éhen veszni, mint a megkeresett fizetését kérni. Mert a legtöbb helyen kérni kell a tiszteletdijat. Kérni kell a garasokat, az éhbért, amiből igazán aligalig jut másra, mint leves-hus-főzelékre. A magyar tanitóság élete különben is csak ilyen »leves-hus« alapra helyezett nyavalygás. És még gondolkodnak rajta, hogy ugyan államositsák-e az iskolákat?! Talán nem elég meggyőzőek ezek a minduntalan megismétlődő esetek a fukar egyházköz-

Asszony-hűség.

Irta: **LORÁNDY TIVADAR.**

Tengerparti sziklás berkek közötti ösvényen egy köpenybe burkolt férfi halad gyors léptekkel. Arcát álarc fedi és nagy, karbonári kalapja alól csak dus fekete hajfürtei láthatók. Néha-néha visszatekintve, lépteit mindinkább gyorsitja, mig végre egy sürü lombok között fekvő kis házikó ajtajánál megáll. Kopogására egy női hang kérdi:

— Te vagy az, Carló?

Mire a jövevény indulattól remegő hangon válaszolja:

— Én vagyok, a Maffió! Nyisd ki az ajtót, Leonora!

— Nem nyitom ki, Maffió. Mi jut eszedbe, hogy ilyenkor ide jöjj, hisz az uram, Carló minden percben itt lehet!

— Be kell mennem, nyisd ki, mert veszve vagyok! — kiált a férfi.

E pillanatban kinyilt az ajtó, melyen a jövevény beugrott s azt belülről elzárta.

A szobában egy bájosnak nevezhető, husz évesnek látszó asszony fogadta az érkezőt. Tüzes szemü olasz asszony volt, kit a természet buján ajándékozott meg szépséggel. Dus fekete fürtök omlottak vállára és ingerlően duzzadó mellét csak egy vékony csipkekendő fedte.

A férfi a szobába lépve köpenyét és kalapját az asztalra dobta és vad öleléssel szoritotta magához a nőt, ki a meglepetéstől nem juthatott szóhoz. Végre kibontakozott a férfi öleló karjaiból s igy szólt:

— Maffió, mi van veled? Mit akarsz itt most?

— Ne félj Leonorám, Carló nem jön haza, mert a városba ment és igy éjfél előtt nem lehet itt! El kellett jönnöm, mert ez a hely volt utolsó menedékem. Elvesztették a nyomomat és itt nem akadnak reám üldözőim!

— Madonna nevére, hát szólj, ki üldöz? — sürgeti a nő.

— A vámőrök! Ránkütöttek a kopók csempészet közben és társaim elmenekültek. Engem elcsiptek, de két őrt leszurtam és a vizbe dobtam. Mig a többiek társaikat halászták, én a partra eveztem és bárkámat jól elrejtve, ide menekültem.

— Tehát mégis igaza volt Carlónak, mikor azt mondta, hogy ... — veté közbe Leonora.

— Hagyd el Carlót, — szólt Maffio indulatosan. — Igenis, csempész vagyok s nem akarok verejtékem hullásával dolgozni, kinlódni. Mit értenek azok a buták! Mit tudják azok, mi az élet?!... De nem erről van most szó. Leonora, neked velem kell jönnöd, messzire e helytől, mert itt a vételen is elárulhat. Hajnalig rejts el és akkor elmegyünk. Érzem, tudom, hogy szeretsz, tehát velem jössz!

E szavaknál hévvel szoritotta magához a nőt, ki karjaival átfogta kedvese nyakát.

— Tied vagyok örökké, — mondá Leonora. — Hisz tudod, hogy szeretlek. Bárhova távozol, veled megyek, mert nem tudnék nélküled élni. Kin, szenvedés itt az életem. Mily más vagy te, édes Maffióm! Carló az örökké nyájas természetével, utálatos jóságával terhemre van. Te Maffióm, vakmerő bátorsággoddal, melyet már leánykorombban csodáltam, másra születtél. Ha vadul magadhoz szoritasz és égő, szenvedélyes ajkadat csókolom, azt hiszem, hogy az égben vagyok...

— Leonorám, édes drágám! — szólt a férfi, s a kedvesét magához vonta.

Néma csend következett. A nő ajka sokáig összeforrt a férfiéval.

Egyszer csak felriadt a nő.

— Valaki jön, — szólt. — Gyorsan ide a kamrába! Zárd magadra az ajtót s ha Carló jön, azt mondom, hogy a kulcs elveszett. Az ablakon a berek felé elmenekülhetsz, ha szükséges!

Erre betuszkolta a szeretőjét, ki köpenyét és kalapját magával vitte.

Kis szünet után kopogtak az ajtón.

— Leonora, — szólt egy férfi-hang, — nyisd ki az ajtót, én vagyok Carlód!

— Te vagy az, Carló? — válaszolt a nő és az ajtót kinyitotta, melyen egy szép magas alaku férfi lépett be. Térdig felgyürt csikos nadrágja és bő hajtókás vörös inge, melyet egy derék-öv szoritott csipőjéhez, pompásan illett szép sudár termetéhez. Nagyszélü szalmakalapját féledobva, átkarolta Leonorát, ki szabadulni igyekezett.

— Haragszol Leonora, hogy ily későn jöttem? — kérdezte Carló. — Látsd édesem, ma nagyon jó vásárom volt és a holnapi Madonna-ünnepélyre megakartalak lepni valamivel! — ezzel övéből egy kis Mária-érmet vett elő, melyet a nő nyakába akasztott.

Leonora nem szólt, mire Carló meglepetve kérdezte:

— Hát nem örülsz ajándékomnak, Leonorám? Azt hittem, hogy örömöt szerzek vele. Meg-

séggel. Az egyik durva, brutális felebbvalót szabadít a szegény tanitónőre, a másik egyszerüen nem fizet, a harmadik rozzant, egészségtelen vackokba járat száz, meg ennél is több gyermeket, és még gondolkoznak, hogy ugyan változtassanak-e a helyzeten. De miért sietnének? Hisz még nem ég a tető egészen a fejük fölött. Van idő várakozni.

A tüzoltó-egylet közgyülése.

Uj parancsnokot választanak.

A helybeli tüzoltó-egylet vasárnap d. u. rendkivüli közgyülést tartott, amely elé ugy az aktiv tüzoltók, mint a pártoló tagok érthető kiváncsisággal tekintettek. A gyülés azonban korántsem volt olyan zajos, mint azt sokan előre hitték, mert a főparancsnok, aki körül az egész gyülés forgott, nem jelent meg a közgyülésen.

A népes gyülésen K. Hajós Mihály kir. tanácsos, ügyvéd elnököl, a jegyzőkönyvet pedig az ujonnan megválasztott jegyző, dr. Strasser Ármin vezette.

K. Hajós Mihály a határozatképesség megállapitása és a gyülés megnyitása után bemutatta azt a képviselőtestületi határozatot, amelyet a f. hó 6-ikai közgyülés hozott s neki a város megküldött. A képviselőtestület ebben a határozatában a haldokló tüzoltó-egyesület sürgős feltámasztására hivja fel az egyesület elnökét, mert „a tüzoltóság jelenleg olyan stádiumban van, hogy vész esetén nem volna képes a lakósságnak a tüzoltásban segédkezet nyujtani.“ A komoly beavatkozás nagyobb nyomatékául kifejti ez a véghatározat, hogy abban az esetben, ha az elnök részéről a kellő és sürgős intézkedés a tüzoltói intézmény lábraállitása iránt meg nem történnék, a város a tüzoltó-egyesület hatósági felosztatását fogja javasolni.

A leiratot természetesen tudomásul kellett vennie a közgyülésnek, mert — sajnos — annak tartalma nagyon is közel jár a valósághoz. Ezután hosszabb vita keletkezett abban az irányban, hogy a közgyülés mikép szerezzen érvényt a város határozatának. Legelsősorban is konstatálták, hogy az eddigi főparancsnok leköszönése féligmeddig megtörtént, vagy legalább is ezt árulja el az a levél, melyet Biró Lajos főparancsnok 1910. juliusában K. Hajós Mihály elnökhöz intézett. Ezzel a leköszönéssel már egyszer — 1910. év novemberében — foglalkozott ugyan egy közgyülés, de mikor arról volt szó, hogy a lemondást elfogadják és uj főparancsnokot választanak, Biró Lajos az alapszabályok egyik pontját idézve, kijelentette, hogy a főparancsnok lemondása felett nem a közgyülés, hanem a működő kari gyülés jogosult a határozatra, minthogy a mindenkori főparancsnok választását is a működő kar eszközli. Folytatásképen tehát kimondotta ez a novemberi közgyülés, hogy a lemondó levelet minden megjegyzés nélkül átteszi a működi kari gyüleshez, melynek mielőbbi összehivására ott mindjárt megkérte Biró Lajost a közgyülés.

Ez az összehivás azonban, dacára az ügy sürgősségének, mindeddig nem történt meg, ugy, hogy a tüzoltók az uj főparancsnok választását ezideig nem ejthették meg.

Ez a körülmény és a város átirata tették szükségessé a vasárnapi közgyülést, melynek során az első felszólaló, dr. Brünner József azt inditványozta, hogy a közgyülés vagy azt tegye, hogy szólitsa fel a parancsnokságot a működő kar összehivására s ténykedésükről — legyen az akár a lemondás tudomásulvétele, akár Biró Lajos ujbóli megválasztása — értesitse a közgyülést; vagy ha illetékesnek véli magát a közgyülés, vegye tudomásul a lemondást, de csak ugy, ha ezen ténykedésére az alapszabályokban alapot talál.

Dr. Strasser Ármin, dr. Wollák Adolf és többek hozzászólása után a közgyülés ugy határozott, hogy az ügyet fontosságánál fogva tovább nem halasztja, hanem — támaszkodván az alapszabályok azon pontjára, mely szerint a közgyülés minden más forum felett áll — elfogadja a lemondást és a választmánynak egy ideiglenes parancsnok kijelölésére és a további intézkedések — többek között a működő kar ujraszervezése és uj tagok gyüjtése — megtételére sürgősen utasitja. Egyben pedig elhatározta a közgyülés, hogy erről az általános helyeslésssel fogadott határozatról az eddigi főparancsnokot jegyzőkönyvi kivonatban értesiti és őt az összes iratok és a szertár átadására felkéri.

Az inditványok során Marton Kálmán az alsólendvai hegyen, a várostól körülbelül egy kilométernyire — a Fitya-féle szőlő mellett — levő kut felesleges vizének a városba való levezetése és annak tüz esetén való felhasználása iránt tett inditványt. Az inditványt elfogadta a közgyülés azzal, hogy az ügy megvizsgálása végett egy háromtagu bizottságot küldött ki.

A közgyülés $^1/_2$5 órakor K. Hajós Mihály elnök éltetésével ért véget.

Esetek.

A jó tejelő tehén.

Egy környékbeli község vásárján történt. P. l., egy csesztregi gazda kiballagott a vásárra egy jóravaló, magyarfajtáju, jó tejelő tehén irányában. Aki tudja, hogy mennyi ideig tart az, amig egy óvatos és bizalmatlan ember csak egy kaszát is vesz magának, elgondolhatja, hogy mennyi járásba-kelésbe, töprengésbe, fej- és fülvakarásba kerül, amig szemet tud vetni egy alkalmas tehénre. — Igy aztán megesik a tulságosan óvatos gazdával, hogy annyi időt eltölt az alkudozással, hogy végtére is megvesz egy rossz tehenet — szégyenletében. Röstellvén, hogy ne vegye meg, miután egy félnapig alkudozott reá. A mi gazdánk is sokáig nézegette a tehenet, közelről, messziről, elülről, hátulról. Megnézegette a csülkét, a tőgyét, a fogát, a nyelvét, a szemét s miután befejezte ebbeli tevékenységét, első kérdése ez volt:

— Aztán jó ez a tehén?

A kérdés meglehetősen furcsa volt, mert nincs hazánkban egyetlen tehéntulajdonos se, aki azt mondaná, hogy rossz az ő tehene. A kérdésre a tulajdonos illendőnek találta megsértődött arcot csinálni és igy felelni:

— Jó-e? A koporsójában is áldani fog ezért a tehénért.

---

lásd, minden asszony megcsodálja majd. Negyven lira volt az ára, — tette hozzá büszkén Carló.

— Dehogy nem örülök, — válaszolta Leonora, — de kár volt mégis keresetedet ilyen drágaságra pazarolnod.

— A legnagyobb drágaságom te vagy, édes Leonorám, — szólt Carló. — Bár lábad elé rakhatnám a mély tenger összes gyöngyeit... De mi bajod van, édesem? Hisz rám sem figyelsz!... Bánt valami? vagy még mindig duzzogsz reám?

— Nem, — szólt Leonora, — semmi bajom sincs. Csak azon gondolkodtam, hogy el lehetsz táradva és jó lesz lepihenned...

Carló, kinek feleségе zavart magaviselete sehogysem tetszett, kissé nyers hangon szólt:

— Leonora! Mi van veled? Aludni küldesz? Hisz még vacsorát sem adtál, mikor órákig gyalogolva ehesen hazatérek. Mit jelentsen ez?

Leonora arca biborvörössé vált.

— Igaz,... elfeledtem... de... hát azt hittem, hogy a városban ettél már... azaz hogy...

— A városban? a városban? Hát te tudtad, hogy a városban voltam?! — kiáltott Carló. — Ki mondta? Hisz senki sem látott, mert a tengerpart melletti ösvényen haladtam.

— Én csak gondoltam,... — hebegte a nő.

Carló egy ideig hallgatott, de egyszerre felugorva üllőhelyéről, megragadta az asszony karját:

— Leonora! az az átkozott csempész, Maffió itt járt, mig távol voltam! Igen, igen! Ó vele találkoztam, midőn a berek melletti öbölnél átkeltem. Asszony! Madonnára esküszöm, hogy más nem lehetett, aki elmondta!...

E pillanatban a szoba ablakának üvegje csörömpölve hullott alá és két fényes puskacső lett láthatóvá. Ugyanekkor az ajtónál egy erős férfi-hang kiáltott:

— Nyiss ajtót és add meg magad gyilkos bandita, mert halál fia vagy!

— Ki ez? mit akarnak tőlem? — szólt Carló és meglepetten bár, de nyugodtan ajtót nyitott, melyen négy fegyveres vámőr egy őrvezető nyomán belépett.

— Add meg magadat, gyilkos! — kiáltotta ismételten az őrvezető, mig szuronyát társaival együtt Carló mellének szegezte.

Carló halálsápadtan nyujtotta oda kezeit, hogy az örök meglánczolják.

— Mi a bajuk velem, signorik? Hisz én békés halász vagyok, kit az egész környék becsületes embernek ismer...

— Gyilkos vagy, átkozott csempész! — rivalt Carlóra az őrvezető, nagyot lökve puskatusával a fogoly mellén. — Két társunk halálát meglakolsz, bitang gyilkos!

Az egyik őr, ki a szobát fürkészve járta körül, a földről egy tört és egy álarcot vett fel, melyet az őrvezetőnek nyujtott át.

— Ah! — kiáltott fel az őrvezető, — hisz ez pompás! Itt a bünjel! Itt van a törött, melyen még most is rajta van áldozataidnak vére. Álarcos bandita, még most is tagadod? Nézd! — ezzel a tört és az álarcot közvetlen Carló szeme elé tartotta, annyira, hogy majdnem az arcát érte. Carló borzadállyal fordította el fejét. — Ugy-e, nem mersz ránézni? — folytatta az őrvezető. — Per bacco függni fogsz gaztettedért!

Carló egy pillanatig csukott szemmel állott, de egyszerre mintha valami rettentő gondolat villant volna át az agyán, szemeit Leonorára meresztette és kétségbeesett hangon kiáltott:

— Leonora! Leonora! neked tudnod kell, hogy hogyan került ide ez a tőr. Hisz nekem nincs törőm. És az álarc! Ki hozta ide? Szólj az égre, hisz ez iszonyu... Ha ugy volna!

Leonora halotthalványan, lesütött szemekkel állott a kamra ajtajánál s egy szóval sem válaszolt férje kérdésére.

— No lásd bitang, még saját párod sem bizonyit melletted! — szólt az őrvezető. — De megállj csak, majd én kérdezem a párodat. Szólj hát, de igazat, te mákvirág! Ismered ezt a tört? az uradé?... Beszélj hát!

Leonora egy pillanatig habozott, azután fejét felvetve, mintegy sulyt adva szavainak, majdnem kiáltva válaszolt:

— Igen signor, ez az uram tőre!

— Leonora! Leonora! — jajdult fel a szerencsétlen fogoly és megtántorodott.

— Ugy-e, most már meg vagy csipve? Ne szimulálj, gazember! — orditott rá az őrvezető és nagyot lökött rajta a puska agyával.

Carló, ki kábultságából a lökésre felébredt, most büszkén felemelte a fejét és az őrvezető felé fordulva igy szólt:

— Megyek signorik, megyek. Most már nem tagadom, én vagyok a gyilkos. De egyre esküszöm az élő Istenre! Feleségem ártatlan, ő mitsem tudott a vámőrök meggyilkolására!... Légy boldog Leonora, — szólt most Carló remegő hangon. — Isten veled! Szabad lesz, Carló nem tér vissza többé!... És most signorik vigyenek!

Az asszony még látta, hogy két nehéz könycsepp gördült végig a szerencsétlen Carló fájdalmas arcán, aki némán, roskadó lépésekkel hagyta magát elkisérni.

Pár pillanat mulva felnyilt a kamra ajtaja és Maffió karjaiba zárta Leonorát.

— Enyém vagy! — szólt szenvedélyes hangon.

— Tied szerelmem, — suttogta a nő és karjaival kedvese nyakát átfogva, csókjaival halmozta el a csempész arcát.

... Szegény Carló!...

— No, no, — felelte a gazda, — a koporsóban nekem egyéb gondom lesz!

Ezzel a jég megvolt törve és kezdődött az alkudozás. Ugy kerülgették egymást, mint a macska a forró kását. Végre következett megint egy kérdés, amely közelebb vitte őket céljukhoz.

— Na, aztán mennyiért adná ezt a hitvány jószágot?

— Magának, de csakis magának, mert látom, hogy érti a dolgát, odaadom 180 forintért.

— Nem lesz sok?

— Akasszanak fel a nevem napján, ha én sokallom!

Ebben a tónusban haladtak egy jó felóráig. Mint a birkózók, hol itt ragadták meg egymást, hol ott. Végre eredményre jutottak, megállapodván 160 forintban. A gazdának utolsó kérdése ez volt:

— Aztán sok teje van?

— Hogy sok teje van-e? Én mondom magának, hogy ha ezt a tehenet megveszi, sok tejet vesz.

A gazda ebben teljesen megnyugodott, megitták az áldomást és hazahajtotta a tehenet. Előkiáltotta az asszonyt, bemutatta neki a jószágot, mely szemre valóban tetszetős volt, s meghagyta neki, hogy rögtön próbálja ki. Az asszony szalad a sajtárért, nekiül a tehénnek s frissibe megfeji. Figyelmesen néztek a műveletet mind a ketten. Hát uramfia, az eredmény nagyon siralmas volt, a tehén alig adott tejet. A gazda rögtön szalad a biróhoz és elmondja az esetet, hogy őt megcsalták s kéri intézkedését, hogy az illető gazdát hívja magához és kényszeritse a 160 forint visszafizetésére. A biró rögtön kiküldött a vásárra és az eladót maga elé citálta.

— Maga ezt az embert becsapta, mert a tehén nem ád tejet!

— Dehogy csaptam én be, mikor egy szóval se mondtam, hogy ennek a tehénnek sok teje van.

— De igenis azt mondta, — felelt a panaszos.

— Majd a biró ur itél. Mit mondtam én magának, mikor a tej irányában kérdezősködött? Nem-e azt mondtam, hogy ha ezt a tehenet megveszi, sok tejet vesz? Van hát a tehénnek teje? Nincs! Igy hát sok tejet vesz — máshonnan.

P. I.-nek leesett az álla, mert nem tagadhatta, hogy a furfangos atyafinak igaza van.

— Igy volt? — kérdezte a biró.

— Igy!

— Na, akkor nem segithetünk a dolgon. A vásárt nem semmisithetjük meg. Elmehetnek!

P. I. azonban nem nyugodott bele a dologba, bejött Alsólendvára és itt bepörölte a furfangos atyafit.

— **Minden félreértés elkerülése végett,** néhány rosszakarónk hiresztelésével szemben kijelentjük, hogy multheti „Földijasok" cimü vezérczikkünkben nem egyébért, csak azért mellőztük annak megemlitését, hogy Alsólendván nemcsak egy takarékpénztár van és igy nemcsak ettől az egytől várhatunk segitséget a földijasok részére, — mert a cikk megirása előtt ugy voltunk informálva, hogy azt, amit mi az ujságban ajánlottunk az Alsólendvai Takarékpénztár figyelmébe, ugyanazt Pataky Kálmán igazgató ur levélben intézte el az Alsólendva Vidéki Takarékpénztárral. Ezért inték zikkünket egyedül és direct csak az egyik takarékhoz és ezért nem mind a kettőhöz. — Némelyek ezzel szemben egészen más jelentőséget tulajdonitanak a dolognak, azzal vádolván bennünket, hogy a második takarékpénztár meg nem emlitése tudatos rosszakaratból történt részünkről. E hiresztelésnek ellensulyozása és a magunk tisztázása végett jelentjük ki a fentieket. A szerk.

HIREK.

— **Esküvők.** Dr. Geiger Artur muraszombati ügyvéd folyó hó 16-án tartotta esküvőjét a zalaegerszegi izr. templomban Molnár Ilonka urleánnyal.

— Németh Pál helybeli lakatosmester f. hó 27-én délután ½5 órakor esküszik örök hűséget Ecker Annus kisasszonynak Alsólendván.

— **Ki lesz a szombathelyi püspök?** Egészen hiteles forrásból közlik velünk azt a hirt, hogy egyházmegyénk uj püspökévé gróf Mikes János székelyudvarhelyi plébánost nevezik ki. A kinevezés állitólag már a közeli napokban megtörténik.

— **Uj vármegyei főorvos.** Muraszombatból irják, hogy a megye főispánja dr. Geiger Armin muraszombati járásorvost tiszteletbeli vármegyei főorvossá nevezte ki.

— **Az izr. nőegylet közgyülése.** A helybeli izr. nőegylet folyó hó 14-én, vasárnap délután tartotta meg XII. évi rendes közgyülését a tagok élénk érdeklődése mellett. Az évi jelentésből örömmel vették tudomásul, hogy a jelen évben is közel 800 koronával segélyezte az egyesület a helybeli szegényeket. Sőt még ki is terjesztette jótékonyságra hatáskörét azzal, hogy 200 K tagdijjal belépett az Országos Izr. Patronage-Egyesület alapitó-tagjai sorába. A nőegylet vagyoni viszonyai szintén kielégitők; az ezidei mérleg a tavalyihoz képest csekély emelkedést mutat. A rendes tagok száma 62. Ezenkivül van az egyesületnek 9 pártoló és 2 tiszteletbeli tagja. — A közgyülésen megejtett választás eredménye a következő: Az előbbi tisztikart egyhangulag ujból megválasztották és pedig: elnök lett dr. Wollák Adolfné, alelnök dr. Brünner Józsefné, pénztáros Szántó Zsigmondné, titkár Brünner Béláné, gondnok dr. Rudolfer Antalné. Választmányi tagok lettek: Arnstein Benőné, Balkányi Ernőné, Brünner Samuné, Gross Mórné, Kaiser Lipótné, Klein Dávidné, dr. Politzer Izidorné, dr. Preiss Mórné, Reichenfeld Sándorné, Sándor Béláné, Schwarcz Károlyné és Wolfsohn Henrikné; póttagok: Schwarcz Arnoldné és Stern Henrikné. Számvizsgálók lettek: Angyal Jenőné, Horvát Károlyné és Révész Lajosné. — A közgyülés azt az elvi határozatot hozta, hogy ezentul minden választás alkalmával az előző választmány fele kisorsolandó s helyettük okvetlenül uj tagok választandók. Igy óhajtja a közgyülés elérni azt, hogy az egyesület minden tagja részt vehessen annak vezetésében.

— **Egy szép asszony halála.** Pénteken délután 1 óra felé futó tüzként terjedt el a városban a hir, hogy Schaffhauser Endréné meghalt. A hir olyan váratlanul jött, hogy az első percekben senki sem hitt a valóságában, mert hiszen még délelőtt fentjárt a szép, fiatal asszony és nem látszott rajta, hogy ott leselkedik mögötte a halál. Schaffhauserné már hetek óta betegeskedett s bár az orvos tüdőtágulást konstatált nála, nem vette komolyan a baját. Pénteken közvetlenül az ebéd előtt rosszul lett, vért köpött s mire orvost hivhattak: már nem lehetett megmenteni, meghalt. A váratlan eset hire igen nagy megdöbbenést keltett a városban s többen öngyilkosságot emlegettek. Az orvosi viszgálat azonban megállapította, hogy a halál oka tüdőtágulás s ezért a boncolás sem vált szükségessé. A váratlanul elhunyt szépasszony 28 éves volt; ma délután temetik.

— **Betiltott állatvásár.** A csáktornyai járásban ujra több községben fellépett a marhák száj- és körömfájása, s ezért a folyó hó 22-ére Szent-Ilona községbe kitüzött országos vásáron a hasitott körmü állatok felhajtását az alispán sürgönyi rendeletével betiltotta.

— **Az ipartestület mulatsága.** Az alsólendva-hosszufalui ipartestület saját alapja javára pünkösd hétfőjén a Blau-féle vendéglő kertheljiségében zártkörü nyári táncmulatságot rendez. Kezdete délután 4 órakor. Belépti-dij 1 korona, családjegy 2 korona.

Az összes kulturállamokban szabadalmazott **higienikus**

fogvájó-tartó

mely ugy egészség, mint tisztaság szempontjából egyetlen teritett asztalról sem hiányozhatik (melynek egyuttal disze is),

darabonkint 3 és 4 koronáért

kapható: 6—5

Maschanzker Henrik

kereskedésében Alsólendván.

— **Óda a mi vonatunkról.** A kis kávédaráló vicinálisokról már annyi jó és rossz viccet fabrikáltak össze a viccfaragók, hogy ha azokat mind közölni akarnánk, aligha szűknek nem bizonyulna lapunk kerete. A lendvai vicinek pedig a komótossága és tréfás kedve mellett még meg van az a nevezetessége is, hogy itt közlekednek a legrozogább mozdonykák, ugy, hogy rozogábbakat csak a muzeumban láthat az ember, ott is csak ritkán. Ezeknek a mozdonykáknak meg van az a speciális szokásuk, hogy ott állnak meg, ahol akarnak, ott repednek meg, ahol akarnak és Alsólendvától Zalaegerszegig annyiszor, hányszor akarnak. Tegnapelőtt este a változatosság kedvéért Szentiván közelében tréfálta meg utasait olyformán, hogy minden pardon nélkül a „nyilt szinen" megállott. Nógatták, lökték: a kis vici csak állott, no igen, mert megint csőrepedés érte, — ez évben már 365-ödször. És talán még máig is állana a vici, ha két óra mulva egy kisegitő mozdony odébb nem tolja és az utasok talán még mindig rajta ülnének, ha akkor, mikor a kis vici felmondta a szolgálatott, faképnél nem hagyták volna a vonatot. De faképnél hagyták és gyalogszerrel mentek be Szentivánra. Ez a mi kis vicink szomoru nótája...

— **A Csány-szobor sorsjegyeknek** szabályszerü kihuzása megtörtént e hó 14-én a zalaegerszegi Rosenkranz-féle kertben. A szoborbizottságot két tisztviselő képviselte, a közönséget a jegyzőn kivül szintén kettő, s a politikai hatóságot Paál rendőrbiztos. A három számot Unger Erzsi leánygyermek huzta ki, elsőnek 582-t, másodiknak 121-et s harmadiknak a 109-et. E számok tulajdonosai e hó 14-től számitva 15 napon belül átvehetik a megnyert szobrokat Zalaegerszegen a titkártól. Ellenkező esetben azok a bizottság rendelkezésére maradnak.

— **Baleset.** Csütörtökön délelőtt Tóth Kálmán lentii kereskedő a kocsijával Alsólendára jött bevásárolni. Utközben lovai valamitől megbokrosodtak, a kocsit felborították, ugy, hogy Tóth a földre esett és sulyos sérüléseket szenvedett.

— **Letartóztatás egy cikk miatt.** Celldömölkről jelentik: Az ügyészség vizsgálóbirájának intézkedésére letartóztatták itt Bisztricsány Aladár volt körjegyzőt, akit fegyelmi ügyéből kifolyólag elmozditottak állásából. Bisztricsány hamis vádakat tartalmazó feljelentést adott be Mersich Jenő járási számvevő ellen, mire az ügyészség a vizsgálat lefolytatása után Bisztricsányt hamis vád és rágalmazás miatt vád alá helyezte. A vádtanács e végzésének hirlapi közlése kapcsán hirlapi polemia támadt Mersich és Bisztricsány között, mire utóbbi a nyilttéri közleményekben megismételte az előzőleg tett vádakat a járási számvevő ellen. Mersich erre ujból feljelentette a jegyzőt, mire a vissgálóbiró, tekintettel arra, hogy Bisztricsányi ellen most második büntető eljárás indult meg, elrendelte letartóztatását.

— **Lesz tanonckiállitás?** Néhány hónappal ezelőtt megpendült az eszme, hogy az idén nagyobb keretben rendezik a tanonckiállitást. E célból a télen mulatságot is csináltak. Azonban maholnap végére érünk a tanévnek és a tanoncok még mit sem tudnak a kiállitásról. Talán elaludt az eszme? Lehet. Nálunk ez igy szokás.

— **Szünőben a járvány.** A városunkban fellépett és mintegy három hét óta grassáló kanyaró járvány végre szünőfélben van, ugyannyira, hogy a zár alá helyezett r. kath. elemi iskolában holnap, hétfőn az előadásokat megkezdik.

— **Táncmulatság.** A Csentevölgyi Gazdakör f. hó 25-én (kedvezőtlen időjárás esetén 28-án) a csentevölgyi községi erdőben jótékonycélu táncmulatságot rendez. Kezdete délután 4 órakor. Belépő-díj: Személyjegy 40 fillér, családjegy 60 fillér. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak.

— **Tiz éves találkozó.** Felkérem mindazon osztálytársaimat, kik a zalaegerszegi felső kereskedelmi iskolában 1901. évi junius hóban érettségi vizsgát tettek, hogy a szerződéshez hiven a 10 éves találkozón 1911. junius hó 4-én (pünkösd vasárnap) d. e. 10 órakor a zalaegerszegi felső kereskedelmi iskola nagy-termében megjelenni szíveskedjenek. Egyben kérem, hogy esetleges akadályaikat s pontos lakcimüket velem mielőbb közöljék. — Holczer Lajos Miskolcz (Széchenyi-utca 37.)

— **Szerkesztő-változás.** Dr. Csák Károly, a Zalaegerszegen megjelenő „Zalamegye" c. lap felelős-szerkesztője, lemondott szerkesztői állásáról.

— **Fehérék Sümegen.** Fehér Vilmos színtársulata csütörtökön játszott utoljára Sümegen. Szinre került Farkas Béla jutalomjátékául: „A botrány." A társulat Sümegről Tapolcára ment.

— **Egy kisleány halálos szerencsétlensége.** Az Alsólendva közelében levő Felsőlakos községben a szülői gondatlanságnak ismét áldozata van. Sarjas Vendelné szül. Horváth Mári, egy felsőlakosi asszony, tegnapelőtt délután csalánt ment szedni a község határába. Magával vitte 2 éves Teréz nevű leánykáját, aki, mig az asszony dolgát végezte, egy közeli tókához ment játszadozni. A kis leány olyan közel ment a különben sekély vizü tókához, hogy egyensulyát vesztve a vizbe esett és mire az anyja észrevette a szerencsétlenséget, megfulladt. A gondatlan anya ellen az alsólendvai kir. járásbiróság megindította az eljárást.

— **Nyomtalanul eltünt szolgalegény.** Még a folyó hó 7-én történt, hogy Hinner Sándor muraszombati lakós Alsólendvára küldte Kolossa Lajos nevü szolgalegényét azzal a megbizással, hogy a neki az alsólendvai állomásra érkezendő két lovat váltsa ki és vezesse el Muraszombatba. A legény a megbizás első részét teljesitette is, a lovakat átvette, de hogy azután mi történt vele, azt senki sem tudhatja bizonyosan, mert a legénynek ezóta teljesen nyoma veszett. A meginditott nyomozás során annyit sikerült kideriteni, hogy a legény — mikor a lovakat átvette az alsólendvai állomáson — egy idegen emberrel, valószinüleg a lovak kiséröjével, betért a helybeli Blau-féle vasuti vendéglőbe, ahol jó ideig együtt iszogattak. Késő este volt már, mikor a két ember elvált egymástól és Kolossa részegen az egyik ló hátára ülve, ahelyett, hogy Muraszombat felé ment volna, nem ismervén az utat, Muraszerdahely felé vágtatott. Társa meg azt is látta, hogy Kolossát a ló egyszer ledobta, de a legény hamarosan visszaugorva a lóra, most már teljes sebességgel száguldott a Mura felé. Harmadnap a lovakat megtalálták Cserföld határában a Gyulai-csárda mellett, de a legény mindeddig nem került elő. Gazdája bejelentette az esetet a muraszombati szolgabiróságnál, de dacára annak, hogy a rejtélyes ügyben a legerélyesebb nyomozás folyik, az eltünt legénynek még semmi nyoma.

— **Zalaegerszegi vásár.** A zalaegerszegi pünkösdi vásárt junius hó 6-án állatfelhajtással tartják meg.

— **A titokzatos idegen.** Nagykanizsáról irják: Két héttel ezelőtt, a bevonuló póttartalékosokkal jött Kanizsára egy fiatalember, aki azzal keltett feltünést, hogy uri ruhában járt, még gallérvédőt is viselt, — de cipőt nem. A bevonulókkal együtt bement egy vendéglőbe, ott jó étvágygyal evett, ivott, rendesen fizetett, aztán elment. Három napig senki sem látta. A harmadik napon ráakadtak egyik ház padlásán. Ott feküdt holtra váltan, sápadt arccal, szederjes ajkakkal, üvegesedő szemekkel; a szája mozgott, de nem adott hangot. Mentőkocsin elszállitották a kórházba, hol négy napig feküdt étlen-szomjan, szótlanul, mig végre tegnapelőtt éjjel annyira magához tért, hogy néhány kanál ételt elfogyaszthatott. Az örvendetes javulás láttára az apácák vallatóra fogták, hogy megtudják a nevét és azt, hogy honnan jött, mi a baja, de a rejtélyes idegen egy szót sem szólt. A rendőrség néhány cirill-betükkel irt jegyzetet talált a titokzatos idegennél s most ezekből igyekeznek megállapitani a kilétét.

— **A jótékonyság hiénái.** Van Budapesten egy jótékony-egyesület, amelynek „Jeszod Emesz Talmud Tóra" a neve. Ez az egyesület, amelynek célja szegény gyermekek kitanitása, a belügyminisztertől engedélyt kapott arra, hogy egy ideig gyüjthessen az ország minden részében. Az egyesület megbizásából Reisz Ármin és Rubenfeld Baruch indult utra gyüjtőivekkel és igazolványokkal felszerelve. Mint annak idején mi is megirtuk, a két megbizott sorra járta az alsólendvajárási községeket, de nem a „Jeszod Emesz Talmud Tóra" nevében, hanem a krassószörénymegyei árvizkárosultak részére gyüjtöttek. Becsapták a községi birókat és jegyzőket, akiknek hivatalos támogatását is igénybe vették. Hatósági emberek kiséretében sorra járták a parasztokat s ahol pénzt nem kaptak, eltogadtak buzát, kukoricát is, ugy, hogy több száz koronát csaltak ki, mire a muraszombati járásban elfogták őket. A gyüjtött pénzt természetesen a saját céljaikra forditották, amivel megbizóikat is megkárositották. A szombathelyi ügyészség, miután a két szélhámost letartóztatták, csalás büntette miatt vádat emelt. A büntető-törvényszék Reisz Ármint négy és félévi fegyházra, Rubenfeld Baruchot pedig három évi börtönre itélte. Az elitéltek felebbeztek a győri itélőtáblához, amely most tárgyalta az ügyet. A tábla dr. György Károly győri és dr. Weisz Ödön budapesti ügyvédek védelmének meghallgatása után megsemmisitette a szombathelyi törvényszék első fokban hozott itéletét és Reisz Ármint két évi börtönre, Rubenfeld Baruchot pedig tizhónapi börtönre itélte.

— **A „Vasárnapi Ujság"** május 21-iki száma gazdag és rendkivül változatos képsorozatokban közli a régi mesterek rajzainak kiállitását a szé müvészeti muzeumban, a Nemzeti Szinház Shakespeare-ciklusának több szereplőit, a megölt Achim András, a jeruzsálemi Omár mecset ieg-érdekesebb részét, a római virágünnepet, tuniszi képekből egész sorozatot, képeket a vas- és fémipari kiállitásról, a tolnamegyei árvizről stb. Szépirodalmi olvasmányok: Rákosi Viktor regénye, Babits Mihály és Lampérth Géza versei, Móricz Pál novellája, Marcelle Tinayre franciából forditott regénye, stb. Egyébb közlemények: Martinovics apát szobrának képe, Blahánné és Ujházi Ede abbaziai üdülésének képe, tárcacikk a hétről s a rendes heti rovatok: Irodalom és müvészet, sakkjáték, stb.

— A „Vasárnapi Ujság" előfizetési ára negyedévre 5 K, a „Világkrónika"-val együtt 6 korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság" kiadóhivatalában (Budapest, IV. Egyetem-u. 4.). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap", a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 kor. 40 fillér.

— **Gyilkosság szóváltás közben.** Mike községben, mint onnan irják, tegnapelőtt borzalmas gyilkosság történt. Tepf János és Mucel József nádverő munkások együtt dolgoztak egy házépitőnél. A két munkás már régebb idő óta ellenséges viszonyban állt egymással. Munkaközben tegnapelőtt valami miatt szóváltás támadt közöttük s sértő kifejezésekkel illették egymást. Muczel közben annyira dühbe jött, hogy felkapott egy nádverő kalapácsot s azzal ugy vágta fejbe társát, hogy az vértől boritva, eszméletlenül rogyott össze. A szerencsétlen ember az ütés következtében kiszenvedett. A gyilkos munkást a csendőrség letartóztatta.

— **Az ingyen-tej gyermekünnepét,** mely május 25-én lesz, megünnepli Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapja, a „Jó Pajtás" is: Lampérth Géza versét, Sebők Zsigmond hangulatos cikket irt, Bér Dezső pedig szép képet rajzolt ez alkalomra legujabb május 21-iki számába. Ugyanebbe a számba Móricz Zsigmond irt egy pompás gyermek tréfát, Dörmögő Dömötör tovább utazik a Vaskapu felé, Benedek Elek meleg hangu verset irt egy szép képhez, Zsiga bácsi kedves tréfát mond el (képekkel) Elek nagyapó mesét a madarak királyáról, Rákosi Viktor folytatja regényét, Trefás kérdések, a Kis Krónika rovat képes aktualitását, a rejtvények, szerkesztői üzenetek egészitik ki e szám gazdag tartalmát.

A „Jó Pajtás"-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 K 50 fill., félévre 5 K, egész évre 10 kor. Egyes szám ára 20 fill. Előfizetőket elfogad s kivánatra mutatványszámokat küld a „Jó Pajtás" kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

A VASMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG áruosztálya SZOMBATHELY.

Ajánl: Mindennemü mezőgazdasági és ipari gépeket, malomberendezéseket, benzin- és nyersolajmotorokat, cséplőgép-garniturákat, gép- és nyersolajat, műszaki cikkeket, zsák, ponyva és kötélárukat, mindennemü **mütrágyát kartellen kivül,** vetőmagvakat, erőtakarmányféleket, **belföldi és porosz köszenet, kovácsszenet,** meszet és cementet, tüzoltófelszereléseket, stb.

26—16

= **Mérsékelt árak!** =

Méltányos fizetési feltételek!

Központi iroda: Kőszegi-utca 2.

Raktár: Széll Kálmán-utca 25.

Árajánlattal és költségvetéssel dijmentesen szolgálunk.

Képviselők minden községben kerestetnek.

„M-i-i-t?" — Papa megengedte! Hisz' valódi **JACOBI** féle **Antinicotin**-cigarettahüvelyek fadobozban!

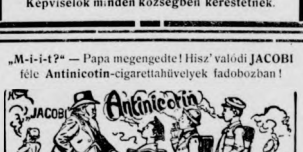

Vigyázzon! Csakis a „JACOBI" jelzéssel valódi!

Egy jó házból való fiu, ki 2—3 középiskolát végzett,

tanoncnak fizetéssel felvétetik.

Hol? — Megtudható lapunk kiadóhivatalában.

SCHMIDT EDE

ZONGORATERME

- CSÁKTORNYA. -

AJÁNLJA ELSŐRENDŰ MINŐSÉGŰ ZONGORÁIT ÉS HARMONIUMAIT A - LEGMODERNEBB KIVITELBEN. -

Zongorák . már 500 koronától feljebb.
Harmoniumok . 150 „ „
Czimbalmok . . 100 „ „

Következő világhirü cégek raktára: Bösendorfer, Oeser, Ehrbar, Förster, Schmiedrel & Kunz, Lauberger & Gloss, Malivanek, Dörr, Mannborg, Kotykiewic, Weidig, Petrof, Chmel, Pemetschke, Koch & Korselt, Stingl.

Igen olcsó átjátszott hangszerek folyton kaphatók. Régieket átcserélek ujra. — ZONGORAKÖLCSÖNZÉS. — Részletfizetés áremelés nélkül. 52—1

516/911. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Engel Sámuel végrehajtató javára, a szombathelyi kir. járásbiróság 911. Sp. III. 268/5 sz. kielégitési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbiróság 1911. V. 281/2. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 231 kor. 25 fill. követelés s jár. kielégitésére Göntérháza községben

f. évi május hó 27-én d. u. 4 órakor

lovak, szekerek boltiáruk és egyéb ingóságok 4676 K 20 f. becsértékben biróí árverés utján fognak eladatni a következő ált. árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem igértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet igérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által igéret nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árveréltetik s ez esetben a fizetést nem teljesitő árverelőnek a netaláni többlethez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1911. május hó 13.

Havel Ede, kir. bir. vhajtó.

233/1911. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Polgár Dávid végrehajtató javára a budapesti I. ker. kir. járásbiróság 910. Sp. V. 895/4. sz. kielégitési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbiróság 1911. V. 2/2. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 120 kor. 56 fillérnyi követelés s járulékai kielégitésére Lendvaujfalu községben

folyó évi május 24-én d. e. 10 órakor

lovak, szekerek, buza és egyéb ingóságok 1480 K becsértékben biróí árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem igértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet igérő által meg vettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által igéret nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árveréltetik s ez esetben a fizetést nem teljesitő árverelőnek a netaláni többlethez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1911. május 7.

Havel, kir. bir. vhajtó.

467/1911. szám.

Árverési hirdetmény.

Rákos György végrehajtató javára az alsólendvai kir. jbiróság 911. Sp. III. 75/3 sz. kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. jbiróság 1911. V. 245/2 sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 48 kor. követelés s járulékai kielégitésére Göntérháza községben

f. évi május hó 31. napján d. e. 9 órakor

lovak, szekerek, boltiáruk és egyéb ingóságok 4676 K 20 fill. becsértékben biróí árverés utján fognak eladatni a köv. ált. árv. feltételek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem igértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet igérő álta! megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által igéret nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árveréltetik s ez esetben a fizetést nem teljesitő árverelőnek a netaláni többlethez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1911. május 15.

Havel, kir. bir. vhajtó.

Üzlet-átvétel!

Van szerencsém a n. érd. közönség becses tudomására hozni, hogy több évi gyakorlat után, szülővárosomban ALSÓLENDVÁN, a Kanizsai-utca 99. sz. alatt (a Mattyasovszky-féle ház mellett) levő

füszer- és vegyeskereskedést

átvettem és azt a legfrisebb árukkal ujólag felszerelve a saját nevem alatt folytatom.

Minden törekvésem oda fog irányulni, hogy ugy a fővárosban, mint nagyobb vidéki városokban szerzett bő tapasztalataimat érvényesitve, olcsó és jó árukkal, pontos és lelkiismeretes kiszolgálással t. vevőim teljes megelégedését kiérdemeljem.

Szives pártfogást kér tisztelettel

2—1 FUCHS FERENC.

Dőring Benő

∴ rézműmester Alsólendván. ∴

Ajánlja saját készitményü réz- és faputtonos

- permetező-fecskendőit, -

pálinkafőző-üstjeit, rézmunkáit stb. stb.

Permetezők öt évi jótállással készittetnek!

Mindennemű szőlőpermetezők, tüzifecskendők, rézkazánok stb. javitását és ujak készitését a legjutányosabb árért vállalom. 10—1

Keil-lakk

„Keil-Lakk"-nál jobb máz nincsen,
Asszony mondja: ez a kincsem!
A padló ugy fenylik tőle,
Nem is kell sok máz belőle;
Kevés munka, semmi kin,
Barna vagy porszürke szin,
Figyelmet csak arra tegyen,
Hogy az mindig „Keil-Lakk" legyen!
Ajtó, mosdó, ablakpárkány
Oly fehér lesz, mint a márvány,
Ha „fehér Keil-Lakk"-ot veszünk
S vele mindent jól befestünk.
Konyhabutor, asztal, szék,
Itt van „Keil-Lakk" azurkék.
Kerti butort fessünk zöldre,
Gyermekeknek örömére.
„Keil-Lakk"-ból van minden szin,
Kék, piros, zöld-rozmarin.
Szóval: ház vagy nyárilak,
Mindig legyen ott „Keil-Lakk"!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN

6—6 és ASCHER B. ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

Van szerencsém az igen tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy a fővárosban éveken át folytatott működésem közben szerzett tapasztalataim érvényre juttatásával **Alsólendván,** Főut, a Kopeczky-féle házban

festőműhelyt nyitottam.

Elvállalok **szoba- és cimfestést, épület- és butormázolást** a legolcsóbb árban. 4—4

Szives pártfogásért esedezik kiváló tisztelettel

PANDUR LAJOS.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menyaszszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

52—18

Képes mintakönyv kivánatra ingyen!

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norinbergi-, üveg- és porczellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szenraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű epitkezést, valamint szakvelemény adását.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVÁN kötelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA sütödéje.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavasárhely

DOMINKO JÁNOS ács Lendvahosszufalu.

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL téglamester Hosszufalu.

ERMÉNYI JÁNOS bábsütő és mézeskalacsos.

EPPINGER SÁMU téglagyáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, csemege-, norinbergi-, rövid-, diszmü-, játék-, üveg- és porcellán-áruk raktára. Nagy választék uri-divat cikkekben.

FARAGÓ ISTVÁN borbély- és fodrász.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÓLDES MÓR kávéháza Csáktornya.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

FÜRST LIPÓT vendéglős Rédics.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porczellán-áru kereskedése.

GIDER GUSZTÁV vendéglős Zsitkóc.

GREGORENCSICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivánatra szikvizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS épitőiparos Hosszufalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszerü készitését.

GÁL JÓZSEF molnar Petesháza.

GODINEK LÁSZLÓ szoba- és cimfestő.

GÖNCZ GÁBOR pékmester ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozskenyereit és süteményeit.

GREINER HENRIK kereskedő Szentgyörgyvölgy.

GAÁL SÁNDOR, a redicsi hengergőzmalom uj bérlője ajánlja ujonnan átalakitott malmát mindennemű gabonák őrlésere.

HARTMANN EDE férfi-szabó (Alsó-utca.)

HEGEDICS ISTVÁN csizmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HAAS MIKSA vegytisztító és mufestő Zalaegerszeg.

HORÁK ÖDÖN butorkeresk. és asztalos Csáktornya.

HORVÁTH GÉZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszufalu.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszufalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javitó műhelye Csáktornyán.

KÉPE MIHÁLY Hosszufalu. Elvállal mindennemű betonmunkat. Kész csövek és hidak kaphatók.

KESZLER JÓZSEF és FIA gazdasági gép, varrógép és kerekpár gyári raktára, valamint műhengermalmi liszt nagybani lerakata. (Brenner-fele ház.)

LEVASICS FERENC épitőiparos.

LOVENYÁK VINCE borbely Lendvavasárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAYER JÓZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti. Nagy választék vasalások és takaréktüzhelyekben. Gazdasági gép-, cement- s mészraktár, palinkafőzde.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS épitőiparos.

MOLNÁR JÓZSEF szoba- és cimfestő Kanizsai-utca

MIKOLA FERENC asztalos

MILHOFER TESTVÉREK vegyeskereskedése Lendvavasárhely.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona" nagyvendéglő

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

NÉMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

NÉMETH ERNŐ borbelyüzlete Fönt, Beck-f. házban

POLLAK SÁMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

POLLÁK LÁZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

REVERENCSICS ISTVÁN vendéglős Letenyen.

RÁPOSA FERENC épitőiparos (lakik a hegyen.)

REICHENFELD SÁNDOR mészáros.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

REICH H. vegyeskereskedő, tojás- és vadszállító Nagypalinán.

RAMFTL SÁNDOR uri-szabó és angol női felöltőkészitő

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARC KÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DÁNIEL uriszabó angol szövet-ujdonságai megérkeztek, melyekből fess, szép ruhák készülnek.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

STERMANN JÓZSEF ácsmester Lendvahosszufalu.

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatáruháza. Állandó nagy raktár a kitünő Central-Bobbin varrógépekben

SIPOS LAJOS épület- és mübadogos.

SIMONKA ISTVÁN kőmüves (lakik a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS szijgyárto.

SIMONKA JÓZSEF ácsmester, Alsólendva.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Fönt ca.

SZOMI FERENC asztalos Hosszufalu.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TÜSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készitése.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarev

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemegefajokban. Különösen ajánlja a kreácza-oltványokat Szőlőtelepitést helyben és vidéken olcsón elvállal

WORTMAN BENÓ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávés.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendü férfi-szabó.

WEISZ LIPÓT férfi- és női-divatáru üzlete. A világhirü váci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINSTINGL JÁKAB gőzmalma Göntérháza.

Vidéki tanitó urak figyelmébe!

Magyar, német és diktandó

Vizsgalapok

száz darabonkint 1 kor. 40 fillérért kaphatók

Balkányi Ernőnél, Alsólendva.

Cséplésshez, gőzekeszántáshoz

legalkalmasabb és leggazdaságosabb a

tatai brikett

Szállitja a

Magyar Ált. Kőszénbánya

Központi iroda: **Budapest,** Erzsébet-tér 19.

Wolfsohn Henrik kávéházában ma és a következő napokon

FAGYLALT

kapható.

Irodai teendőkben jártas, 26 éves fiatalember, ÜGYVÉDI vagy jegyzői

= IRNOKNAK =

ajánlkozik. Cim a kiadóban.

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztitó és gőzmosógyár

BUDAPEST, VII., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM

megbizói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviseletet létesít és ezáltal módot nyujt a nagyérdemü közönségnek arra, hogy cégét — **a csomagolás és postaköltségek mellőzésével** — közvetlenül felkeresheszé. **Alsólendván**

SCHRANTZ ELEK divatáru- és varrógép-kereskedő

vette át a képviseletet és a gyár rendes áraiban vállalja az **uri-, női- és gyermeköltönök, diszitő és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végáruk, szőrmék stb. vegytisztitását és festését.**

UGYSZINTÉN ÁGYTOLLAK TISZTITÁSÁT ÉS FEHÉRNEMŰEK MOSÁSÁT IS.

A n. é. közönséget biztositva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árairól, szives jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviseletet és számos megbizást kér a

15—12 **KOVALD PÉTER és FIA cég.**

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.